

Til *ministeren for skatter og afgifter* (6/4 84) af:

Maisted (FP):

»Finder ministeren det acceptabelt, at de kommunale skattemyndigheder modtager i gennemsnit 160 forskellige love, cirkulærer og bekendtgørelser om ugen, og hvad agter ministeren at gøre ved dette fantastiske bureaukrati?«

Begrundelse

Ifølge skatteinspektør S. Braskhøj i Thisted vokser arbejdsbyrden i skatteforvaltningen fortsat, ligesom de lokale skattemyndigheder bliver pålagt nye reelle arbejdspladsbyrder, og ingen udenforstående havde vel forestillet sig, at papirvældet var så overvældende som 160 forskellige meddelelser om ugen

Der henvises i øvrigt til Jyllands-Posten den 6. april 1984.

(Pladsen er åben som følge af fjernelse af dobbelttrykt tekst. Forskydning er undladt for at undgå forkerte spaltehenvisninger).

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af reglerne om børn og unges døgnophold uden for eget hjem).

(Fremsat 4/4 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Qvist Jørgensen (S):

Gennem længere tid, ja faktisk siden bistandslovens ikrafttræden, har man vidst, at der er forskellige problemer, hvoraf nogle er store, inden for området børns og unges anbringelse uden for eget hjem. Jeg skal ikke remse alle disse problemer op ved denne lejlighed, men tilsige, at vi vil gå positivt ind i det forestående og forventelig større arbejde i udvalget.

Allerede på nuværende tidspunkt må vi meddele socialministeren, at når han på traditionel vis anbefaler lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling, så bliver vi muligvis nødt til at skuffe ministeren. Det kæmpeprojekt, ministeren søger at sætte i gang, tror vi ikke vil kunne klares hurtigt. Der er mange dunkle punkter, der skal belyses, og der er mange parter, der skal høres, måske endda flere gange. Vi anser det derfor for noget nær utopisk, når socialministeren ønsker, at den del af lovforslaget, der vedrører de sikrede afdelinger, træder i kraft den 1. juli i år, uanset at vi meget vel kan forstå, at det er ønskværdigt, at få dette presserende problem løst hurtigt.

Det er ikke kun et spørgsmål om låsede døre. Det er ikke kun et spørgsmål om fordeling af udgifterne på en anden måde. Der er tale om orientering af flere forskellige myndigheder, især politi og anklagemyndighed. Der er også et spørgsmål om psykologi i dette, især i relation til brugerne, altså de 15-17-årige, som dette især retter sig imod, men også i relation til myndighederne. Men som sagt: kan vi nå det, vil vi i hvert fald ikke stille os hindrende i vejen.

Vi vil også have undersøgt rigtigheden i ministerens påstand i bemærkningerne:

»Lovforslaget medfører ingen merudgifter for det offentlige.«